

DVADSIATA ÔSMA KAPITOLA

Tajomstvo cesty života

Výťah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 614-620, Kapitola 28.

17. mája 1988 včasne zrána prišlo ku mne znovu slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„V Evanjeliu podľa Jána, kapitola 14, verš 6–7, je napísané:“

„Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nikto nepríde k Otcovi, iba skrze Mňa. Keby ste Mňa poznali, poznali by ste Ho a videli by ste Ho.“ ‘ ‘

„A ďalej nižšie, vo verši 9, sa hovorí:“

„ , ...Ten, kto vidí Mňa, vidí Otca. ‘ ‘

„V týchto slovách sú obsiahnuté určité dôležité tajomstvá, ktoré potrebujú ďalšie vysvetlenie.“

„Život každého jednotlivca, bez ohľadu na to kde, kedy a v akých podmienkach ten jednotlivec žije, môže byť porovnaný s cestou, ktorou sa uberá.“

„Jestvuje počiatkový bod, v ktorom na tú cestu vstupuje každý jednotlivý jedinec. Počiatkovým bodom je ten okamih, keď sa zrodí idea toho jedinca a keď je nadelená jedinečnou sentientnou myslou.“

„Akonáhle sa vstúpi na cestu, putovanie sa začína. Vstup na tú cestu má vždy určitý účel. Ako si pamätáte, prv než akýkoľvek zvláštny jedinec na tú cestu vstúpi, je mu daná slobodná voľba, aby sa rozhodol, či skutočne chce na tú cestu, cestu s osobitným poverením a poslaním vstúpiť a putovať po nej zvláštnym spôsobom, po zvláštnych trasách či chodníkoch alebo autostrádach či diaľniciach alebo po všetkých z nich v rozličných dobách.“

„A hoci pre každého jednotlivého jedinca jestvuje vždy počiatkový bod, kedy a kde sa to cestovanie začína, neskončí sa v skutočnosti nikdy.“

„V procese cestovania však existuje veľa oddychových miest, kde si cestovateľ môže oddýchnuť, znovu nábrať energiu a urobiť čerstvú voľbu, akým spôsobom či ktorou cestou bude vo svojom cestovaní pokračovať. Jestvuje však relatívne ukončenie toho cestovania v rámci duchovnej kvality, ktorú predstavuje a prejavuje každý časový cyklus.“

„Proces tohto cestovania môže byť ponímaný ako individualizovaný prejav jedinečného a špecifického aspektu Absolútnej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ktorý bol vložený do každého jedinca – v stupni odpovedajúcom povahe úrovni duchovnosti, ktorá je predstavovaná a prejavovaná každým prebiehajúcim časovým cyklom.“

„Tajomstvo tejto situácie spočíva v tom fakte, že prejav akéhokoľvek aspektu Absolútnej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista je možný iba cez sentientné entity, ktoré odrážajú tú Prirodzenosť v relatívnej kondícii. Keďže ide o relatívnu kondíciu, každý taký aspekt uvoľňuje len toľko zo svojho obsahu, koľko je tá relatívna kondícia, v každom zvláštnom bode individualizovaného života, schopná uniesť.“

„Iným tajomstvom tejto situácie je to, že každý jedinec, súc relatívny, nesením toho aspektu v sebe samom/samej a prejavovaním jeho prirodzenosti tým, že je svojou vlastnou jedinečnou osobnosťou a individualitou, vzmáha sa vo svojej sile, moci a schopnosti prejavovať niekedy v budúcnosti – až sa proces tohto vzmáhania úspešne zavŕši – vyššiu, mocnejšiu a presnejšiu prirodzenosť tohto aspektu v porovnaní s jeho Pôvodným Absolútnym Zdrojom.“

„Keď je toto vzmáhanie sa úspešne zavŕšené a každý jedinec je pripravený prijať život, ktorý bude charakterizovaný vyššou úrovňou prejavu prirodzenosti spomínaného aspektu, koniec jeho/jej cestovania je nablízku. V tom bode ten zvláštny jedinec dosiahne cieľ svojho života a dostane primeranú odmenu za úspešné zavŕšenie roly, ktorá mu/jej bola na tomto úseku Cesty Života pridelená.“

„V tomto bode dôjde u toho jedinca k hlboko tajomnému a mystickému transformatívnemu procesu. Z toho procesu sa tento jedinec vynorí ako úplne iná osoba, ktorá má veľmi málo spoločného s tým, čím bola predtým. Kvalita, obsah, výzor a všetko ostatné je u toho jedinca úplne zmenené. Nikto, kto by poznal toho jedinca počas doby jeho/jej putovania po Ceste Života, by ho/ju na prvý pohľad nebol schopný spoznať.“

„Dôvodom tejto zmeny je ten fakt, že celé bytie a existencia toho jedinca, ako aj jeho/jej jedinečná osobnosť a individualita, sú teraz prispôsobené neseniu a prejavovaniu odlišnej úrovne duchovnej reality, obsiahnutej v tom aspekte Absolútnej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ktorý je do toho jedinca vložený, dávajúc mu/jej jeho/jej jedinečný a špecifický život.“

„Čo tu musíte chápať, je tajomstvo prejavovania sa niečoho, čo je absolútne, v niečom, čo je k tomu absolútnemu relatívne. Ako viete, relatívna kondícia nie je schopná prejavovať nič absolútne v absolútnom zmysle, do plnosti jeho absolútnej prirodzenosti.“

„Ako si však pamätáte, Absolútny Stav vo svojej Absolútnej Láske a Absolútnej Múdrosti si neželá nič viac, než deliť sa o Svoju Absolútnu Prirodzenosť s každým vo svojom absolútnom zmysle.“

„Aby sa taká možnosť priblížila, Pán Ježiš Kristus vynašiel spôsob, ktorý umožňuje, aby nastalo zdieľanie tejto prirodzenosti.“

„Vyberiete z toho aspektu jeden prvok. Ten prvok, vo svojom pôvodnom stave, je vyňatý z najexternejšej pozície Najvnútornejšej Vnútrajškovosti. Taký prvok sa v relatívnej kondícii môže uchytiť. Dáva život každej osobitnej realite ako takej. Zároveň, prejavovaním najexternejšieho prvku toho Najabsolútnejšieho Vnútra v tej relatívnej kondícii, sa tá relatívna kondícia, procesom samotného prejavovania sa, stáva silnejšou a silnejšou, pripravujúc sa na prijatie odlišného, vnútornejšieho prvku reprezentovaného aspektu, ktorý tvorí jedinečnú prirodzenosť jedinca, ktorá tomu jedincovi bola daná ako dar Absolútnou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista.“

„Kvalita, obsah a prostriedky prejavu tohto nového prvku sú fundamentálne odlišné od kvality, obsahu a prostriedkov prejavu akéhokoľvek predošlého prvku. Je to tak preto, lebo v Absolútnej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista niet ničoho duplikovaného či nadbytočného.“

„Keďže prirodzenosť každého jedinca, spôsob života, ako aj jeho/jej fyzický zjav je určený kvalitou, obsahom a spôsobom vnímania a vyjadrovania toho prvku, s akoukoľvek novou pripravenosťou odrážať odlišný, duchovne vnútornejší prvok sa ten jedinec úplne mení od tej najvnútornejšej úrovne jeho/jej mysle k najexternejšej fyzickej forme jeho/jej prejavu.“

„Prv než dôjde k tejto zmene a po dosiahnutí cieľa predošlého putovania po Ceste Života, jestvuje prechodné obdobie, počas ktorého, ako si pamätáte, sa koná jeho/jej Posledný Súd.“

„V tomto bode je jedincovi položená otázka, či je ochotný zo svojej slobodnej vôle a voľby prijať nesenie a prejavovanie odlišného, vyššieho prvku toho aspektu života, ktorý bol do neho/nej Pánom Ježišom Kristom vložený. Ak jedinec súhlasí, a vždy to tak je (nieť ničoho príjemnejšieho, než urobiť práve to – konanie toho je skúsenosťou, ktorá ďaleko prekonáva ľudskú orgazmickú skúsenosť), opätovne vstupuje na Cestu Života v inom bode a na inej úrovni, odpovedajúcej jeho/jej duchovnému stavu a uvedomeniu, čo súvzťahuje s potrebami každého časového cyklu. Každý zvláštny časový cyklus nesie a prejavuje kumulatívnu sumu všetkých prvkov všetkých aspektov každej sentientnej entity. Táto kumulatívna suma sa stáva **aproximáciou** Absolútnej Prirodzenosti toho Jedného Globálneho Absolútneho Aspektu, rozdeleného medzi všetky sentientné entity a neseného každým zvláštnym časovým cyklom.“

„Keď sú všetky prvky toho globálneho aspektu Prirodzenosti Pána Ježiša Krista plne prejavené a príslušný časový cyklus vo svojej globálnosti je pripravený na to, aby presiahol sám seba, ten časový cyklus sa končí a účinnosť nadobúda prechodný stav. Cieľ života celého časového cyklu bol dosiahnutý a zavŕšený.“

„V tomto bode sa koná globálny Posledný Súd, počas ktorého je všetkým položená otázka, či chcú pokračovať, vo svojej globálnosti, ako aj vo svojej zvláštnej individualite a lokalite, v nesení a prejavovaní iného, vyššieho, duchovne viac aproximatívneho prvku globálneho aspektu Pána Ježiša Krista.“

„Kvôli svojej prirodzenosti, ktorú majú od Stvoriteľa – Pána Ježiša Krista – všetky sentientné entity sú motivované pokračovať v tomto procese aproximácie Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, večne sa k nej viac a viac približujúc. Z toho dôvodu sa vždy rozhodnú pokračovať. Keď je voľba urobená, do svojho bytia a existencie vchádza nový časový cyklus s úplne a totálne zmenenými a transformovanými sentientnými entitami.“

„Jedno z nezvyčajných tajomstiev vo vzťahu medzi Absolútnym Stavom Pána Ježiša Krista a relatívnymi sentientnými entitami spočíva v tom fakte, že proces života je obrátený. Absolútny Stav je Stavom Absolútnej Vnútrajškovosti, z ktorého je iniciovaný proces smerom k vonkajšku. Toto je Absolútny Proces zvnútra dovonku. No u každého iného, *pokiaľ sa to týka iba aproximácie Prirodzenosti Pána Ježiša Krista* sa proces začína od nesenia a prejavovania najexternejšieho vonkajšieho prvku toho Absolútneho Vnútra k postupnému pokročeniu k viac a viac vnútornému, to jest k bližšej a bližšej aproximácii Stavu Absolútnej Vnútrajškovosti. Keďže relatívni jedinci sa nikdy nemôžu stať absolútnymi, ten proces pokračuje naveky.“

„Koniec koncov, Absolútne by nebolo Absolútne, ak by bolo vyčerpatelné. No každý jedinec môže a smie túto Absolútnu Vnútrajškovosť **aproximovať**.“

„Toto pravidlo je však aplikovateľné iba na vzťah medzi relatívnymi jedincami a Absolútnym Pánom Ježišom Kristom a iba na proces aproximácie. Relatívna kondícia, svojou samotnou povahou, nie je schopná vo svojom počiatočnom štádiu nieť a prejavovať nič iné než najexternejší prvok tej Vnútrajškovosti. Musí byť budovaná veľmi pozvoľne, v pomerne malých krokoch, v smere pohybu od najexternejšej pozície k pozícii najvnútornejšej. Toto je večný proces aproximácie, ktorý nemôže byť nikdy ukončený ani zavŕšený. Pokiaľ ide o každého jednotlivca, tým, že je podobou a obrazom svojho Stvoriteľa, jeho/jej život plne odráža Absolútny Multiverzálny Zákon Zvnútra Dovonku. Jedinec môže nadväzovať vzťah s Pánom Ježišom Kristom iba z pozície svojho vlastného vnútra; a vždy riadi svoj život – pozitívnym spôsobom – zvnútra dovonku.“

„Toto individuálne usporiadanie môže byť nazvané **paralelným procesom**. V tomto procese každý jednotlivec svojou jedinečnou prirodzenosťou, v relatívnej kondícii, **postupuje paralelne** s Absolútnou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista. Prostredníctvom takého paralelného postupovania je prítomnosť Pána Ježiša Krista v relatívnej kondícii navždy zaistená.“

„Iný proces, v ktorom sa jedinec pohybuje bližšie a bližšie k tomu, aby sa stal takým, či podobným, ako je Pán Ježiš Kristus, môže byť nazvaný **procesom aproximácie**. V tomto procese sa jedinec približuje k Absolútnej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista. Keďže táto aproximácia je z pozície ‚k‘ k pozícii ‚od‘, ‚k‘ začína na najvzdialenejšom bode od Centra – Absolútnej Vnútrajškovosti (‚Od‘) – a pohybuje sa od vonkajška toho vnútra k jeho vnútru.“

„Filozoficky povedané, **paralelný proces** dáva popud k ustanoveniu subjektívneho vnímania času. Z toho vnímania sa čas stáva objektivizovanou realitou v prírodnom stupni Stvorenia a v prírodnom stupni Zóny Vymiestnenia ako aj deformáciou času na planéte Nula.“

„Na druhej strane, **proces aproximácie** dáva popud k ustanoveniu subjektívneho vnímania priestoru. Z tohto vnímania sa priestor stáva objektivizovanou realitou v prírodnom stupni Stvorenia, Zóny Vymiestnenia a deformáciou priestoru na planéte Nula.“

„V duchovnom zmysle, čím menej je jedinec v stave svojej vlastnej vnútrajškovosti, tým dlhšie to trvá, kým nadviaže vzťah s Pánom Ježišom Kristom, inými a so sebou samým. V negatívnom stave, ktorý je stavom popretia tejto vnútrajškovosti, duchovne dosiahnuť vôbec čokoľvek trvá ‚večne‘.“

„Na druhej strane, duchovne povedané, čím väčší stupeň externosti jedinec predstavuje, tým ďalej sa javí od Pána Ježiša Krista. V negatívnom stave, kde sa nikto žiadnym spôsobom a formou nepokúša približovať k Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ale namiesto toho ju popiera, sa každý javí, akoby vôbec neexistoval alebo sa javí, akoby bol trilióny a trilióny svetelných rokov ďaleko od Pána Ježiša Krista.“

„Všetky tieto faktory sú, samozrejme, iba subjektívnymi javmi, pretože v skutočnosti žiadny skutočne objektivný čas a priestor neexistuje. Ako vidíte, ich existencia je určená jedincovým postojom, spôsobom myslenia, cítenia, stavom a pozíciou, ktoré má a ktoré predstavuje vo vzťahu k Pánovi Ježišovi Kristovi.“

„Veľké tajomstvo tu spočíva v tom fakte, že všetky podmienky, stavy, procesy, časy, vzdialenosti, miesta a čokoľvek, čo máte v celom multivesmíre Stvorenia, v Zóne Vymiestnenia a na planéte Nula, ako aj v živote každého jednotlivého jedinca, bez akejkoľvek výnimky a výluky, sú určené, dejú sa a sú závislé od špecifických ideí postojov, myšlienok, pocitov, správania a vedomostí (plural!), ktoré všetci spolu a aj ako jednotliví jedinci majú k Pánovi Ježišovi Kristovi. To tiež do najmenších detailov určuje, čo sa vám prihodí počas vášho špecifického a jedinečného putovania po Ceste Života.“

„Je logické usúdiť, že to tak je, ak vezmete do úvahy, že Pán Ježiš Kristus je Absolútnym Vnútrom či Vnútrajškovosťou, z ktorej všetko ostatné, až na negatívny stav, pochádza. Negatívny stav pochádza namiesto toho od tých, ktorí popierajú, že je to tak.“

„Slová Pána Ježiša Krista, citované na začiatku tejto kapitoly, musia byť interpretované v konotácii tohto veľkého tajomstva. Pán Ježiš Kristus vediac, že On/Ona sa stane Pánom Ježišom Kristom, súc v tej dobe Ježišom Kristom, veľmi jasne a zreteľne vyhlásil ‚Ja som cesta, pravda a život.‘ “

„Tento výrok potvrdzuje niekoľko dôležitých faktorov: Životná púť alebo Cesta Života, po ktorej má jedinec putovať a po ktorej má ísť je cesta s Pánom Ježišom Kristom, z Neho/Nej, cez Neho/Ňu, prostredníctvom Neho/Nej a Ním/Ňou. Je zrejmé, že ak vybudoval tú Cestu zo Seba Samého/Samej a Sebou Samým/Samou, On/Ona **sa stáva** tou samotnou Cestou. Jestvujú v bytí a existencii aj nejaké iné cesty? Cesta popretia tohto faktu! Taká cesta je cestou negatívneho stavu a jeho mŕtveho života. Pravda tejto veci spočíva v tom fakte, že neexistuje žiadna iná pravda než tá, že Pán Ježiš Kristus je jediným zdrojom pravého života. Toto je Absolútna Múdrost' Absolútnej Pravdy.“

„Ak Pán Ježiš Kristus je jediným jedným Bohom Nedeliteľným, Najvyšším, Stvoriteľom, Samotnou Pravdou, aká iná pravda môže v bytí a existencii jestvovať? Popretie tejto pravdy ustanovuje lži všetkých nepráv. Sú prirodzenosťou negatívneho stavu, ktorý vehementne túto pravdu popiera. Keďže je Absolútnou Pravdou, že pravý život vychádza z Pána Ježiša Krista, kto je Absolútnym Životom Sám/Sama Osebe a Sám/Sama Sebou, aký iný život by mohol v bytí a existencii byť než život Pána Ježiša Krista? Môže niekto žiť a byť nažive bez bytia a existencie života, to jest bez Pána Ježiša Krista? Taký stav je úplne nemysliteľný. Popretie tohto života ustanovuje mŕtvy život negatívneho stavu.“

„Takže jedinou dráhou, jedinou pravdou, jedinou cestou a jediným životom je Pán Ježiš Kristus. Toto je Absolútna Duchovná Logika. Popretie tohto nesporného a axiomatického faktu ustanovuje prirodzenosť negatívneho stavu, ktorá je nelogická, iracionálna a šialená. Rovná sa popretiu života niekým, kto ten život a svoje vlastné bytie nažive v sebe samom/samej prežíva. Také popretie nedáva žiadny zmysel. Ale, koniec koncov, bolo vôbec niekedy niečo v negatívnom stave, čo by malo nejaký zmysel? Jediný zmysel, ktorý negatívny stav má, je jeho úplná nezmyselnosť!“

„Nikto nepríde k Otcovi, iba skrze Mňa.“ V tomto verši má slovo ‚Otec‘ úplne inú konotáciu, než akú má napríklad v pôvodnej Modlitbe Pána. Tu označuje Absolútny Stav Absolútnej Vnútrajškovosti Absolútneho Vnútra, z ktorého pochádza všetko ostatné. Nič nemôže byť či existovať oddelene od tohto Absolútneho Stav. Kvôli tomuto faktu je slovo ‚Otec‘ použité na označenie pôvodného Zdroja celého bytia a existencie. V konotácii tohto slova, tak, ako bolo v tom čase Ježišom Kristom použité, neznamenať slovo ‚Otec‘ mužský rod. Jeho pravým významom je namiesto toho byť jediným Rodičom všetkých ostatných. Slovo ‚rodičovstvo‘ zahŕňa ako maskulínne, tak aj feminínne komponenty, čiže otcovstvo i materstvo.“

„Že nikto nemôže prísť k Otcovi, čiže k Absolútnemu Vytvárajúcemu Zdroju všetkých a všetkého – k Absolútnej Vnútrajškovosti – znamená, že z pozície relatívnej kondície vo vzťahu k Absolútnemu, jedinec môže pristupovať k Otcovi iba cez a prostredníctvom Jeho/Jej vonkajšieho stupňa, ktorý bol obsiahnutý vo forme ľudského tela-mäsa Ježiša Krista. V skutočnosti to znamená, že iba cez Božské, ktoré bolo urobené ľudským a cez Ľudské, ktoré bolo urobené Božským – Ježiša Krista – jedinec môže nadviazať vzťah alebo pristupovať zo svojej relatívnej kondície k Absolútnemu Stavu Vnútrajškovosti, z ktorého povstalo všetko ostatné – k Otcovi.“

„Keďže nikto nie je absolútny, to jest nikto nie je v Absolútnom Stave Vnútrajškovosti, nikto nemôže – zo samotného stavu toho Absolútna – nadväzovať s tým Absolútnym vzťah. Keďže nie ste v tom stave, nemôžete z neho nadviazať vzťah. Môžete sa však k tomu stavu priblížiť tým, že prijmete fakt Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista, ktorý kvôli tomu prijal relatívnu prirodzenosť ľudského tela-mäsa. Zahnutím toho tela-mäsa do totality Absolútnej Prirodzenosti Absolútneho Vnútra – Otca – jedinec je teraz schopný nadviazať vzťah s Pánom Ježišom Kristom priamo z pozície svojej relativity – cez pozíciu toho relatívneho tela-mäsa Ježiša Krista. Toto je dôvod, prečo On/Ona vyhlásil, že ‚nikto nepríde k Otcovi, iba skrze Mňa‘. Niet žiadneho iného spôsobu nadviazania vzťahu s Absolútnym Bohom než skrze Pána Ježiša Krista, ktorý sa stal totalitou toho Boha i všetkého ostatného

prostredníctvom zahrnutia toho tela-mäsa do Svojej Prirodzenosti. Že to bude tak a že sa Pán Ježiš Kristus stane Otcom, pretože Otec tvorí to Najvnútornejšie z Jeho/Jej Prirodzenosti, je zrejmé z vyhlásenia, ktoré nasleduje: ‚Ten, kto vidí Mňa, vidí Otca.‘ V bytí a existencii nejestvuje teda žiadny iný Otec.“

„Ak Pán Ježiš Kristus je Otcom, potom je zrejmé, že nadväzovať vzťah s nejakým iným Otcom alebo Bohom, pod akýmkoľvek iným menom, v akejkoľvek inej forme alebo kondícii znamená nadväzovať vzťah s nikým. Znamená to však tiež ukradnúť pravé rodičovstvo Tomu/Tej, kto je vašim skutočným Rodičom a dať ho niekomu či niečomu, kto ním nie je. V tom prípade sa jedinec stáva duchovným zlodejom a lupičom. Toto je to, čo Pán Ježiš Kristus mienil v Evanjeliu podľa Jána 10:1 –slovami:“

„ ‚Veru, veru, hovorím vám, ten, kto nevchádza do ovčince dverami, ale prelieza nejakou inou cestou, je zlodej a lupič.‘ “

„A vo verši 7 tej istej kapitoly:“

„ ‚Veru, veru, hovorím vám, ja som dverami oviec.‘ “

„Do stavu Najvnútornejšieho niet teda žiadneho iného vstupu než cez tie dvere – Ľudské Božské a Božské Ľudské – Pána Ježiša Krista. Z tohto dôvodu, ak chcete putovať po Ceste Života úspešne, s pocitom naplnenia a radosti, kedykoľvek a kedykoľvek ste, doporučuje sa vám prijať túto Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista do svojho srdca, pozývajúc Ho/Ju, aby bol vašou cestou, vašou pravdou a vašim životom. Takým konaním sa budete čoraz viac a viac približovať k Jeho/Jej Absolútnej Prirodzenosti, ktorá je v citovanom texte nazvaná – Otec.“

„Ten/Tá, kto má uši, aby počul, nech počuje, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto krátkej kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)